

for Finansaarets sidste Halvdel, hvilken Fremgangsmaade er overensstemmende med den i Fjor anvendte og beror paa, at man ikke kender Lodsindtægterne før bagefter. Man formener, at Maksimum af det overordentlige Tilskud, der ikke blot skulde være et Dyrtidstillæg, men tillige være Erstatning for Indtægtsnedgang, for et halvt Aar bør sættes til 450 Kr. pr. Lods, og at Tilskuddet bør ydes til Lodser, hvis Halvaarsindtægter ikke har overskredet 2 350 Kr. (Halvdelen af en fast Minelods' Aarsindtægt), dog med det Forbehold, at den samlede Indtægt af Lodspenge og Statstilskud ikke maa overstige de tilsvarende Indtægter for Halvdelen af Aaret fra den 1. Juli 1913 til den 30. Juni 1914 med mere end 60 pCt. og ikke for den enkelte Lods maa overstige et Beløb af 2 350 Kr. Det bør formentlig ogsaa kræves, ligesom tidligere, at vedkommende selv ansøger om Tilskuddet, og Personer, der i øvrigt opfylder Betingelserne, men om hvilke det kan oplyses, at de har saa rigelige Indtægter af andet Erhverv, at Tilskuddet ikke kan betragtes som nødvendigt, skulde ikke komme i Betragtning. Ligeledes vilde man anse det for unødvendigt at tilstaa saadanne Lodserier Tilskud, hvis Indtægter i det nærmest foregaaende Aar har været særlig store. Til Afholdelse af det omhandlede Tilskud vil for første Halvdel af Finansaaret 1917—18 kræves et Beløb af ca. 26 000 Kr.